

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**STADIUL IMPLEMENTĂRII CONVENȚIEI CONSILIULUI EUROPEI
PRIVIND PREVENIREA ȘI COMBATEREA VIOLENȚEI
ÎMPOTRIVA FEMEILOR ȘI A VIOLENȚEI DOMESTICE,
ADOPTATĂ LA ISTANBUL LA 11 MAI 2011**

MARTIE 2017

Documentare și sinteză: Andra Andronic, consilier parlamentar

Virgilia Ioan, consilier parlamentar

Studiul documentar poate fi accesat direct pe Intranet la pagina Direcției studii și documentare legislativă.

* Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă sunt cu caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

C U P R I N S

INTRODUCERE	4
MONITORIZARE	6
IMPLEMENTAREA ARTICOLULUI 10 AL CONVENȚIEI	7
DIVERSE MĂSURI ÎN SPRIJINUL IMPLEMENTĂRII CONVENȚIEI ÎN STATE EUROPENE	10
ROLUL PARLAMENTELOR	14
AUSTRIA	15
DANEMARCA	17
SUEDIA	19
SPANIA	20

INTRODUCERE

Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice¹, adoptată la Istanbul, la 11 mai 2011, reprezintă tratatul internațional cel mai cuprinzător care abordează această gravă violare a drepturilor omului. Convenția tinde spre toleranță zero privind această formă de violență și constituie un important pas înainte pentru a face din Europa și dincolo de ea un loc mai sigur. Prevenirea violenței, protecția victimelor și trimiterea în judecată a infractorilor reprezintă punctele-cheie ale convenției. Acest instrument încearcă, totodată, să schimbe mentalitatea și sentimentele indivizilor, fiind o chemare adresată societății, în special bărbaților și tinerilor, de a-și modifica atitudinea. În esență, convenția constituie o nouă chemare la egalitate între femei și bărbați, întrucât violența împotriva femeilor este adânc înrădăcinată în inegalitatea dintre femei și bărbați în cadrul societății și este perpetuată de o cultură a intoleranței și a negării.

Convenția recunoaște fenomenul violenței împotriva femeilor drept o violare a drepturilor omului și o formă de discriminare, iar statele vor fi responsabile dacă nu iau măsuri corespunzătoare împotriva acestei forme de violență. Este primul tratat internațional care conține o definiție a genului; aceasta înseamnă că de acum se recunoaște faptul că femeile și bărbații nu sunt diferențiați doar din punct de vedere biologic, în persoane de sex feminin sau de sex masculin, dar că există o categorie a genului, definită social, care le conferă femeilor și bărbaților roluri și comportamente specifice. Cercetările au arătat că anumite roluri și comportamente pot contribui la acceptarea violenței împotriva femeilor.

Documentul introduce o serie de infracțiuni noi, precum mutilarea genitală a femeilor, căsătoria forțată, hărțuirea, avortul forțat sau sterilizarea forțată. Aceasta înseamnă că statele vor trebui să introducă în legislație, ca infracțiuni grave, fapte neîncriminate până în prezent. Convenția face apel la implicarea tuturor instituțiilor și agențiilor relevante ale statului, organizațiilor non-guvernamentale, pentru a conlucra în scopul combaterii violenței împotriva femeilor și a violenței domestice; acestea nu trebuie să acționeze separat, ci pe baza unor protocoale de colaborare.

În scopul prevenției, Convenția obligă părțile la:

- schimbarea atitudinilor, rolurilor și stereotipurilor care fac ca violența împotriva femeilor să fie acceptată;
- instruirea de specialiști care să lucreze cu victimele;
- creșterea gradului de conștientizare privind diferitele forme de violență și natura traumatizantă a acestora;

¹ <http://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/text-of-the-convention>

- includerea de material didactic privind tematica egalității în programele școlare la toate nivelele de educație;
- cooperarea cu ONG-urile, mass-media și sectorul privat pentru informarea publicului privind aceste probleme.

În ceea ce privește protecția și sprijinul persoanelor, Convenția obligă statele la:

- asigurarea ca nevoile și siguranța victimelor să fie puse pe primul plan în măsurile întreprinse;
- înființarea de servicii specializate de ajutor, care să ofere asistență medicală, precum și consiliere psihologică și juridică victimelor și copiilor lor;
- înființarea de suficiente adăposturi și introducerea de linii telefonice permanente pentru apeluri gratuite.

Părțile vor lua măsurile legislative sau alte măsuri necesare pentru a se asigura că infracțiunile stabilite în conformitate cu prezenta Convenție sunt pasibile de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive, luând în considerare gravitatea acestora. Statele sunt obligate la:

- luarea de măsuri pentru ca violența împotriva femeilor să fie cercetată și pedepsită în mod corespunzător;
- neacceptarea rațiunilor de cultură, tradiție, religie sau așa-zisă “onoare” drept justificare a oricărui act de violență;
- asigurarea ca victimele să aibă acces la măsuri speciale de protecție în timpul anchetelor și procedurilor juridice;
- luarea de măsuri ca agențiile de aplicare a legii să răspundă imediat apelurilor de ajutor și să trateze situațiile periculoase în mod adecvat;
- asigurarea ca toate măsurile de mai sus să facă parte dintr-un sistem de politici cuprinzătoare și coordonate, care să ofere o soluție integrală violenței împotriva femeilor și violenței domestice.

Sub incidența Convenției intră femei și fete din orice mediu social, indiferent de vârstă, rasă, religie, origine socială, statut de migrant sau orientare sexuală, pentru a menționa doar câteva. Convenția recunoaște că există grupuri de femei și fete care sunt adesea expuse unor riscuri mai mari de a fi supuse violenței, iar statele trebuie să ia măsuri ca nevoile lor specifice să fie luate în considerare. Statele sunt totodată încurajate să aplice convenția și altor victime ale violenței domestice, precum bărbați, copii și bătrâni. Documentul solicită statelor părți să încrimineze ori să sancționeze în orice mod următoarele fapte: violența domestică (fizică, sexuală, psihică ori economică); urmărirea; violența

sexuală, inclusiv violul; hărțuirea sexuală; căsătoria forțată; mutilarea genitală a femeilor; avortul și sterilizarea forțate.

Documentul internațional de la Istanbul constituie un mesaj clar că violența împotriva femeilor și violența domestică nu sunt probleme private, ci dimpotrivă; având în vedere efectul traumatizant al acestor fapte săvârșite în cadrul familiei, făptuitorul va primi o pedeapsă mai severă dacă victima este soția, partenerul de viață sau un membru al familiei. În prezent, 14 state-membre UE au ratificat Convenția: Austria, Belgia, Danemarca, Finlanda, Franța, Italia, Malta, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Slovenia, Spania și Suedia. România ratifică acest tratat internațional, cu rezerve, prin *Legea nr.30/2016 privind ratificarea Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice*.² Primele rapoarte de evaluare au fost transmise de Austria, în septembrie 2016, și Danemarca, în ianuarie 2017.³

MONITORIZARE

Convenția de la Istanbul creează un mecanism de monitorizare (capitolul IX al Convenției) pentru a evalua cât de eficient sunt puse în practică prevederile sale. Acest mecanism de monitorizare este alcătuit din doi piloni: **Grupul de experți privind activitățile contra violenței împotriva femeilor și violenței domestice (GREVIO)**⁴, un organism independent, compus din 10-15 experți⁵, responsabil cu monitorizarea implementării convenției, și **Comitetul Părților**⁶, un organism politic compus din reprezentanți oficiali ai statelor-părți la Convenție, care poate adopta, pe baza rapoartelor GREVIO, recomandări specifice pentru părțile interesate. Observațiile și recomandările lor vor ajuta la asigurarea respectării prevederilor Convenției de către state și vor garanta eficacitatea ei pe termen lung.

Convenția de la Istanbul prevede două tipuri de proceduri de monitorizare: o procedură de evaluare pe țări și o procedură specială de anchetă.

Procedura de evaluare a fiecărei țări⁷ începe cu o primă evaluare, care va fi urmată de alte runde de evaluare. În acest context, GREVIO ia în considerare informațiile transmise de către părți ca răspuns la chestionarele sale sau la alte solicitări de informații, precum și informațiile primite de la organismele relevante ale Consiliului Europei, instituțiile înființate

² http://www.cdep.ro/pls/legis/legis_pck.frame

³ <http://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/timetable>

⁴ <http://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/grevio>

⁵ Primii 10 membri ai GREVIO au fost aleși în mai 2015: Feride Acar (Turcia), Biljana Brankovic (Serbia), Francoise Brié (Franța), Helena Maria Carvallho Martins Leitao (Portugalia), Gemma Gallego (Spania), Simona Lanzoni (Italia), Rosa Logar (Austria), Iris Luarasi (Albania), Marcelline Naudi (Malta), Vesna Ratkovic (Munte negru).

⁶ <http://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/committee-of-the-parties>

⁷ <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806b7b77>

În temeiul altor instrumente internaționale (Comitetul Națiunilor Unite privind eliminarea discriminării față de femei), organizații non-guvernamentale și instituții naționale pentru drepturile omului. În cazul în care informațiile obținute sunt insuficiente ori necesită o atenție imediată, GREVIO poate organiza vizite în țara respectivă, în cooperare cu autoritățile naționale ale țării respective. În urma dialogului cu autoritățile competente, GREVIO adoptă rapoartele finale și concluziile, și le trimite părților vizate și Comitetului Părților. Rapoartele și concluziile GREVIO sunt făcute publice de la adoptarea lor, împreună cu orice observații făcute de părțile implicate. Comitetul părților poate adopta, pe baza rapoartelor și concluziilor GREVIO, recomandări specifice cu privire la măsurile care trebuie luate pentru a pune în aplicare concluziile GREVIO.

O *procedură specială de anchetă* poate fi inițiată de GREVIO atunci când există informații sigure care indică faptul că acțiunea este necesară pentru a preveni un anumit tipar de săvârșire, într-o manieră gravă, masivă sau persistentă, a oricăror acte de violență care fac obiectul Convenției. Într-un astfel de caz, GREVIO poate solicita prezentarea urgentă a unui raport special de către partea în cauză. Luând în considerare informațiile relevante de care dispune, GREVIO poate desemna unul sau mai mulți dintre membrii săi să efectueze o anchetă și să raporteze. În cazul în care se justifică, și cu acordul părții, investigația poate include o vizită în țara respectivă. După ce au fost examinate de către GREVIO, rezultatele anchetei sunt transmise părții în cauză și, dacă este cazul, către Comitetul Părților și Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, împreună cu orice comentarii și recomandări.

IMPLEMENTAREA ARTICOLULUI 10 AL CONVENȚIEI⁸

Articolul 10 – Organismul coordonator

- 1. Părțile vor desemna sau vor înființa unul sau mai multe organisme oficiale, responsabile de coordonarea, implementarea, monitorizarea și evaluarea politicilor și a măsurilor de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență acoperite de prezenta Convenție. Aceste organisme vor coordona colectarea de date, la care se face referire în Articolul 11, vor analiza și vor disemina rezultatele sale.*
- 2. Părțile se vor asigura că organismele desemnate sau înființate conform prezentului articol primesc informații de natură generală privind măsurile luate potrivit Capitolului VIII.*

⁸ <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806f6fc0>

3. Părțile se vor asigura că organismele desemnate sau înființate conform prezentului articol vor avea capacitatea de a comunica direct și de a promova relațiile cu omologii lor din alte Părți.

Articolul 10(1) din Convenția de la Istanbul stabilește patru funcții pe care statele trebuie să le îndeplinească; acestea sunt: (i) coordonarea, (ii) implementarea, (iii) monitorizarea și (iv) evaluarea măsurilor luate de stat pentru combaterea violenței în sensul Convenției de la Istanbul. Articolul 10 prevede ca aceste funcții să fie asigurate fie de un organism guvernamental unic, fie de către organisme guvernamentale multiple.

Întrucât monitorizarea internațională a implementării Convenției de la Istanbul abia a început, singura caracterizare mai specifică a acestei obligații este cea cuprinsă în *Raportul explicativ la Convenție*⁹. GREVIO, organismul de experți independenți responsabili cu monitorizarea Convenției la nivel internațional, a publicat în martie 2016 un chestionar¹⁰ destinat să servească drept bază pentru rapoartele de țară privind implementarea Convenției. Acest chestionar conține întrebări detaliate cu privire la mandatul, structura și rolul organismelor prevăzute de articolul 10, ceea ce sugerează că proiectele rapoartelor de evaluare GREVIO, după finalizarea evaluării implementării în Austria și Monaco (primele țări supuse evaluării), vor oferi indicații cu privire la modul în care GREVIO va interpreta această obligație. Unele criterii pentru o coordonare eficientă a punerii în aplicare a măsurilor la nivel național pot fi selectate din rapoartele de țară întocmite de Comisia de monitorizare a *Convenției împotriva traficului de ființe umane al Consiliului Europei (GRETA*¹¹). Printre criteriile pentru diferite domenii, pe care Comisia le-a evidențiat în rapoartele sale:

- implicarea celor mai înalte niveluri de guvernare în cadrul mecanismului;
- implicarea tuturor ministerelor care au legătură cu subiectul tratat;
- includerea ONG-urilor;
- un grad adecvat de autoritate;
- atribuții și resurse corespunzătoare pentru a permite coordonarea acțiunilor guvernamentale;
- coordonare atât la nivel orizontal, cât și între diferitele niveluri în stat, pentru a se asigura de acțiuni cu acoperire completă și coerentă.

Potrivit raportului explicativ la Convenția de la Istanbul, funcția de **monitorizare** a organismelor presupune monitorizarea modului de aplicare și eficienței politicilor și măsurilor implementate la nivel național, regional și local.

⁹ <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016800d383a>

¹⁰ <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016805c95b0>

¹¹ <http://www.coe.int/en/web/anti-human-trafficking/greta>

Evaluarea politicilor și măsurilor impune ca acestea să fie supuse unei analize științifice pentru a stabili dacă acestea se adresează în mod adecvat nevoilor victimelor și dacă acestea își ating scopul, precum și pentru a identifica orice efecte nedorite. Evaluările de această natură necesită colectarea unor cantități mari de date, pe care părțile la Convenția de la Istanbul trebuie să le furnizeze, după cum prevede articolul 11– Colectarea datelor și cercetarea:

1. *În scopul implementării prezentei Convenții, Părțile se vor angaja să:*
 - a. *colecteze date statistice relevante dezagregate la intervale regulate privind cazurile din toate formele de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții;*
 - b. *sprijine cercetarea în domeniul tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții în vederea studierii cauzelor și a efectelor lor, a ratelor de incidență și de condamnare, precum și eficacitatea măsurilor luate pentru a implementa prezenta Convenție.*
2. *Părțile se vor strădui să efectueze studii pe bază de populație la intervale regulate pentru a evalua prevalența și tendințele tuturor formelor de violență acoperite de sfera de aplicare a prezentei Convenții.*
3. *Părțile vor furniza grupului de experți, prevăzute la articolul 66 din prezenta Convenție, informațiile colectate în conformitate cu prezentul articol pentru a stimula cooperarea internațională și pentru a permite analiza comparativă internațională. 4 Părțile se vor asigura că informațiile colectate potrivit prezentului articol sunt disponibile publicului.*

Această dispoziție impune părților să colecteze date statistice relevante „dezagregate la intervale regulate, cu privire la cazurile de toate formele de violență care intră sub incidența domeniului de aplicare al prezentei convenții”. Statelor li se cere, de asemenea, sprijinirea cercetării tuturor formele de violență pe criterii de gen și violenței împotriva femeilor și fetelor.

În ceea ce privește funcțiile de implementare, monitorizare și evaluare, raportul explicativ la Convenția de la Istanbul prevede că trebuie să fie stabilită o structură responsabilă cu implementarea măsurilor, care să funcționeze și la nivelurile regional și local. Cu alte cuvinte, în statele cu un sistem federal de guvernare se poate considera că este necesar să se creeze mai multe organisme.

Articolul 9 din Convenția de la Istanbul prevede instituirea unei cooperări eficiente cu organizațiile non-guvernamentale relevante. Raportul explicativ la Convenție propune diverse metode de structurare a unei astfel de cooperări, cum ar fi implicarea ONG-urilor în cadrul inter-agențiilor de cooperare sau implementare a politicilor guvernamentale. În timp ce articolul 2, care stabilește scopul general al convenției, încurajează în mod explicit părțile să aplice prevederile convenției tuturor victimelor violenței în familie, articolul 9, atunci când

se vizează cooperarea cu ONG-urile și societatea civilă, se referă numai la actorii activi în combaterea violenței împotriva femeilor.

DIVERSE MĂSURI ÎN SPRIJINUL IMPLEMENTĂRII CONVENȚIEI, ÎN STATE EUROPENE¹²

1. În Regatul Unit, Conferințele Multi-Agențiilor de Evaluare a Riscului (MARACs) au fost introduse cu scopul de a permite tuturor agențiilor locale relevante să se întâlnească regulat și să-și împărtășească informații despre victimele abuzului domestic de risc ridicat (cele în pericol de omor sau cazuri de vătămări grave). Prin întrunirea tuturor agențiilor la o întrunire MARAC, poate fi redactat un plan coordonat, de siguranță, pentru sprijinul victimelor în situații de risc. Mai mult de 250 de MARACs operează în Anglia, Țara Galilor și Irlanda de Nord, ocupându-se de 53.000 de cazuri pe an.¹³ În Austria¹⁴ și Germania¹⁵, au fost înființate centre de intervenții pentru cazurile de violență sexuală și domestică pentru a coordona răspunsul tuturor agențiilor relevante (adăposturi, poliție, procuratură, justiție, protecția martorilor, protecția copilului) la un caz individual de violență domestică ori sexuală.

2. În Spania, Actul Organic privind Violența pe motive de gen, din 2003, prevede înființarea unui Observator de Stat pentru cazurile de violență împotriva femeilor, care să strângă informații și să acorde consiliere în legătură cu problemele violenței pe motiv de gen. Acesta este un organism colegial, atașat Ministerului Muncii și Problemelor Sociale, acordând consiliere și analiză în chestiunile de violență pe motiv de gen, care se ocupă de colaborarea instituțională, de pregătirea rapoartelor și a studiilor și propune activități în domeniu. Acest organism implică în funcționarea sa comunitățile autonome, autoritățile locale, actorii sociali, asociații ale consumatorilor și organizații de femei cu răspândire națională, cât și pe cele mai reprezentative organizații ale patronatului și sindicatelor.

3. În 2004, în Turcia, ziarul cu cea mai largă circulație, *Hürriyet*, a lansat o campanie împotriva violenței domestice. Campania a furnizat un exemplu unic de implicare a unei instituții private de mass-media în eforturile de a schimba mentalitatea și a conștientiza populația în privința violenței domestice în societate. Campania a catalizat sprijin și cooperare din partea autorităților locale, politicienilor, conducătorilor religioși, creatorilor de opinie și ONG-urilor de femei. Din 2006 până în 2008, Consiliul Europei a condus o campanie europeană pe scară largă privind violența domestică împotriva femeilor. Aproximativ 25 de state membre au transformat-o într-o campanie națională pentru conștientizarea publicului în privința violenței domestice. În 2008, Secretarul General al

¹² Ghid pentru parlamentari – Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, http://website-pace.net/documents/19879/730532/HandbookParliamentarians_RO.pdf/f1595efe-92f0-4d20-8960-841de64f12dc

¹³ www.caada.org.uk

¹⁴ www.interventionsstelle-wien.at

¹⁵ www.big-berlin.info

Națiunilor Unite a lansat campania pe șapte ani „Uniți-vă pentru a pune capăt violenței împotriva femeilor”, în scopul de a mobiliza sprijinul politic și financiar din spatele acestui obiectiv.

4. Elveția a înființat în școlile de stat un curs despre modul cum trebuie să fie tratate problemele violenței domestice, sexuale și violența între tineri. UNICEF a inițiat un program educațional cuprinzător, intitulat „Școli sigure și puternice”, incluzând o campanie majoră pentru a pune capăt violenței între copii. Scopul campaniei este de a oferi un mediu sigur pentru toți copiii din școlile primare și secundare. În Croația, această campanie a fost introdusă în mai mult de 400 de școli.

5. În Danemarca, violența domestică a fost introdusă în programele educaționale pentru studenții la medicină, asistenții medicali și candidații pentru științele sănătății publice. Tema este de asemenea prezentă în pregătirea post universitară la specializările ginecologie, medicină generală și psihiatrie. În Regatul Unit, programe de pregătire specifice sunt disponibile pentru judecătorii care se ocupă cu cazuri de violență domestică. Frecventarea acestor cursuri este obligatorie pentru a deveni judecător specialist în violență domestică. În Spania, înființarea de instanțe specializate în cazuri de violență domestică a oferit, de asemenea, ocazia unei pregătiri specifice și aprofundate pentru judecători și procurori.

6. În Marea Britanie, ONG-ul „Respect” a dezvoltat standarde de acreditare pentru Programele de Prevenire a Violenței Domestice și pentru Serviciile de Ajutor Integrat, care lucrează cu autori de sex bărbătesc, în domeniul violenței domestice. Proiectul Daphne¹⁶ al UE a dezvoltat standarde pentru programele privind autorii. În Germania, ONG-ul „Centrul de Informații din München pentru Bărbați” oferă cursuri de auto-control, programe pentru autorii-bărbați agresivi și agresori sexuali, cât și consiliere pe probleme de custodie pentru părinții care vor să divorțeze ca urmare a actelor de violență domestică.

7. Orașul Bruxelles a înființat un serviciu special numit „Biroul Asistenței Polițienești pentru Victime”, care primește victimele, rudele lor apropiate și martorii violenței, în același timp consiliindu-i și asistându-i și pe ofițerii de poliție. Personalul este format din psihologi și criminologi. În Suedia, Centrul Național pentru femei bătute și violate oferă pregătire și îndrumare practică pentru personalul medical din domeniul violenței sexuale și servește drept centru național de resurse, oferind informații specializate despre subiect.

8. Încă din anii '80, Marea Britanie a înființat centre (de referință) pentru agresiune sexuală (SACs/SARCs), care luptă pentru a asigura răspunsuri de înaltă calitate din partea medicilor legiști și oferă consiliere pe termen scurt pentru victimele unor agresiuni sexuale recente. Norvegia a înființat centre de ajutor pentru victimele violurilor și agresiunilor sexuale în fiecare regiune. Acestea sunt legate de clinici de urgență inter-municipale. Suedia

¹⁶ http://ec.europa.eu/justice/grants1/programmes-2007-2013/daphne/index_en.htm

a creat un Centru Național pentru femeile bătute și violate, care efectuează examinări medicale și oferă tratament și sprijin pentru victime.

9. Planul de Acțiune al Suediei privind violența împotriva femeilor citează Convenția Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului pentru a sublinia faptul că acei copii care sunt „doar” martori ai violenței împotriva adulților apropiați de ei au, de asemenea, drept la protecție.

10. În Spania, Legea privind emiterea ordonanțelor de protecție a victimelor violenței domestice obligă instituțiile și organismele de servicii sociale publice sau private care sesizează incidente de violență domestică, să le denunțe magistratului de serviciu sau procurorului, cu scopul de a institui proceduri pentru emiterea unei ordonanțe de protecție.

11. În cazul *Bevacqua and S. v. Bulgaria*, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a constatat violarea Articolului 8 (dreptul la respect pentru viața de familie) și a accentuat, de asemenea, că a considera o dispută drept „chestiune privată” este un fapt incompatibil cu obligația autorităților de a proteja viața familială.

12. În 1976, Germania a introdus Legea Compensăției pentru victimele actelor de violență, care garantează victimelor actelor de violență, precum violul, agresiunea sexuală, agresiunea fizică și omorul, compensații pentru consecințele violențelor suferite (costuri medicale, consiliere psihologică, ajutor pentru incapacitate de muncă etc.).

13. În Franța, incriminarea actelor de violență psihică a fost introdusă în codul penal în anul 2010. Săvârșirea acestor fapte poate fi pedepsită cu sancțiuni severe, respectiv trei ani de detenție sau amenzi de până la 75.000 euro.

14. În Italia, hărțuirea a devenit infracțiune în anul 2009 și poate fi pedepsită cu închisoarea de la șase luni la patru ani. Dacă autorul este un fost soț sau o persoană care a avut o relație intimă cu victima ori dacă victima e minoră, sancțiunea poate fi mărită la șase ani închisoare.

15. Declarația privind Eliminarea Violenței împotriva Femeilor, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite în 1993, menționează în mod explicit violul marital drept o formă de violență asupra femeilor.

16. În Regatul Unit, campania ONG-ului „Southall Black Sisters” a avut ca rezultat dezvoltarea unor linii directe ale politicii privind căsătoriile forțate și îmbunătățirea reacției UK Foreign and Commonwealth Office la cazurile cetățenilor britanici care au fost forțați să se căsătorească în străinătate. Codul Penal din Bulgaria consideră infracțiune forțarea unei alte persoane să se căsătorească, la fel ca și răpirea unei femei cu scopul de a o forța să se căsătorească.

17. În Austria, până în anul 2001, vătămarea corporală nu era sancționabilă dacă se făcea cu consimțământul părții vătămate. În consecință, practica mutilării genitale feminine nu era supusă pedepselor dacă părinții sau tutorele fetei consimțeau legal. Cu un amendament la codul penal, Austria a stabilit că nu se poate da consimțământul pentru „o mutilare sau rănire a organelor genitale cu intenția de a produce o disfuncție permanentă a senzației sexuale”.

18. În Spania, ca urmare a adoptării Actului Organic privind Violenta pe motiv de gen, Articolul 148 din Codul Penal a fost amendat în sensul măririi pedepsei, dacă actele de agresiune sunt îndreptate împotriva soțului sau soției (foști sau actuali), ori împotriva cuiva cu care agresorul a avut o relație echivalentă, indiferent de coabitare. În Belgia, codul penal nu prevede o abatere specifică de violență domestică. Totuși, dacă o violență fizică este săvârșită de un actual sau fost soț ori partener, este considerată ca fiind infracțiune mai gravă și este pedepsită mai aspru.

19. În Regatul Unit, Conferințele Multi-Agențiilor privind Evaluarea Riscului pentru victimele cu un grad ridicat de risc (MARACs) au loc o dată pe lună pentru a schimba informații și a acționa pentru prevenirea vătămării femeilor și copiilor lor. Agențiile fac legătura între diverse autorități și prestatori de servicii, cum ar fi poliția, serviciul de liberare condiționată, autoritățile locale, autoritățile pentru sănătate și locuință, servicii de suport și adăposturi. MARACs elaborează planuri individuale pentru creșterea siguranței victimei. Aceste conferințe sunt esențiale pentru identificarea lacunelor în informații.

20. Actul pentru Protecția Violentei în Familie din Austria acordă poliției dreptul de a evacua pe autorul violenței domestice din domiciliul comun pentru o perioadă de zece zile, ca măsură preventivă, fără consimțământul sau solicitarea victimei (*ex officio*). În termen de 24 de ore, poliția trebuie să trimită un raport unui centru de intervenție, care oferă victimei o consiliere cuprinzătoare. Unul din scopurile acestei consilieri este de a permite victimei să ia o decizie informată cu privire la solicitarea unei ordonanțe de protecție pe termen lung, care poate să dureze până la trei luni. Beneficiari ai acestor ordonanțe de protecție sunt nu numai soții și partenerii, ci și o serie întreagă de potențiale victime, precum persoanele care coabitează într-un aranjament de tip familial.

21. În 2002, Înaltul Comisar pentru Refugiați al Națiunilor Unite (UNHCR) a emis Liniile Directoare privind Protecția Internațională: Persecuția pe motiv de gen, în contextul Articolului 1A(2) din Convenția din 1951 și/sau Protocolului său din 1967 privind Statutul Refugiaților. Liniile Directoare au scopul de a oferi îndrumare juridică interpretativă pentru guverne, practicanți ai legii, oameni cu putere de decizie și personalul judiciar, cât și personalului UNHCR, care realizează determinarea statutului de refugiat pe teren.

ROLUL PARLAMENTELOR

Parlamentele naționale sunt invitate să participe la monitorizarea Convenției, ca recunoaștere a rolului important pe care îl joacă în implementarea ei, iar părților li se cere să prezinte rapoarte către GREVIO pentru a fi consultate. Pentru prima dată în cazul unui tratat al Consiliului Europei, Adunarea Parlamentară este invitată să examineze regulat implementarea ei. Această prevedere recunoaște rolul important pe care Adunarea Parlamentară l-a jucat în punerea chestiunii violenței împotriva femeilor pe agenda politică a Consiliului Europei și a statelor membre, cât și implicarea ei îndelungată în această problemă.

Potrivit recomandărilor¹⁷ Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, parlamentarii dețin un rol crucial în sprijinirea Convenției privind combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice. În calitate de legiuitori și de creatori de politică, ei pot grăbi procesul care duce la semnarea și ratificarea Convenției. În plus, ei vor fi direct implicați în ratificarea ei. Printre activitățile pe care le pot și trebuie să le desfășoare se numără:

- interogarea guvernelor proprii în legătură cu sprijinul acordat Convenției;
- cererea de informații de la guvernele proprii în legătură cu stadiul atins în procesul de semnare și ratificare;
- organizarea de dezbateri despre Convenție la nivel național, în special în cadrul parlamentelor din care fac parte;
- asigurarea ca toate documentele de fond relevante să fie disponibile la centrul de documentare al parlamentului lor;
- luarea și sprijinirea de inițiative pentru sporirea cunoștințelor despre Convenție printre organizațiile non-guvernamentale și membrii societății civile;
- inițierea unei petiții publice în sprijinul Convenției;
- asigurarea traducerii Convenției în limbile naționale;
- asigurarea adoptării și implementării măsurilor legislative și de altă natură, în conformitate cu cerințele Convenției;
- inițierea legislației în domeniul violenței împotriva femeilor, asigurarea ca aceasta să reflecte cele mai înalte standarde internaționale posibile;
- cererea ca o colecție sistematică de informații despre violența împotriva femeilor să se realizeze la nivel național;

¹⁷ http://website-pace.net/documents/19879/730532/HandbookParliamentarians_RO.pdf/f1595efe-92f0-4d20-8960-841de64f12dc

- asigurarea ca suficiente resurse să fie alocate furnizorilor de servicii pentru victimele violenței.

În calitate de formatori de opinie, parlamentarii se află într-o poziție privilegiată din care pot contribui la evoluția mentalităților. În acest scop, aceștia trebuie:

- să ia o atitudine fermă în condamnarea și respingerea violenței împotriva femeilor, inclusiv în mass-media;
- să insiste în cadrul partidelor lor politice pentru includerea eradicării violenței împotriva femeilor în programele lor politice;
- să includă în fiecare discurs public referiri la nevoia de a eradica violența împotriva femeilor;

să organizeze activități de conștientizare cu privire la violența împotriva femeilor, implicând totodată și alți formatori de opinie, precum jurnaliști, scriitori, oameni din show-business.

AUSTRIA

Austria a ratificat Convenția la data de 14 noiembrie 2013 (în vigoare de la 1 august 2014). Potrivit programării¹⁸ în cadrul primei etape de evaluare GREVIO, Austria a trimis spre analiză **primul raport de țară**¹⁹, la data de 1 septembrie 2016 (în prezent, patru state au trimis primul raport de evaluare: Albania, Austria, Danemarca și Monaco).

Guvernul federal austriac a adoptat *Planul Național de Acțiune pentru protejarea femeilor împotriva violenței, 2014-2016* (PNA) la 26 august 2014, în vederea implementării unor importante prevederi ale Convenției de la Istanbul. Planul a fost pregătit de un grup de lucru inter-ministerial – *Protecția femeilor împotriva violenței* – sub conducerea Ministerului federal pentru sănătate și problemele femeilor, în colaborare cu instituții de protecție specializate, prin dezbateri la masa-rotundă și întruniri publice. De atunci, grupul de lucru a fost instituționalizat și extins. Sarcina sa este de a sprijini punerea în aplicare a PNA prin cooperare și dialog structurat. Un raport de implementare este programat pentru 2017. PNA include numai măsuri guvernamentale federale - peste șaiszeci, în total - și servește mai ales ca instrument de cooperare interministerială și de utilizare a efectelor de sinergie. Planuri de acțiune separate au fost aprobate pe teme precum traficul de ființe umane și violența în conflictele armate.

Ministerul Federal al Educației a dispus elaborarea unei strategii naționale pentru prevenirea violenței în școli – *Pana Albă (Weisse Feder)* – concentrându-se pe trei aspecte principale, dintre care unul este violența (sexuală) împotriva fetelor și femeilor. Strategia

¹⁸ <http://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/timetable>

¹⁹ <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806ee8b2>

este implementată prin intermediul unor sub-proiecte în șase domenii de activitate. În domeniul violenței (sexuale) împotriva fetelor și femeilor se pune accent pe educația sexuală în școli, pregătirea materialelor didactice, precum și dezvoltarea calificărilor pentru un sistem de sprijin psiho-social.

Un „Grup de lucru împotriva violenței în familie” a fost creat în cadrul *Strategiei Anti-violență a Guvernului regional Salzburg*, de stabilire a unei rețele de instituții de ajutor specializate și centre de servicii publice. Punerea în aplicare și rezultatele măsurilor individuale sunt determinate de obiective și circumstanțe structurale, organizatorice și financiare.

Strategia Styria pentru femei și pentru șanse egale – 2020, care a fost aprobată în anul 2014 de guvernul regional împreună cu șapte consilii regionale, include, de asemenea, prevenirea și protecția împotriva violenței ca unul dintre cele șase domenii strategice de acțiune, cu măsuri atât la nivel federal și nivelurile de stat. Strategia a fost elaborată în urma unui schimb de idei în urma desfășurării a 21 de evenimente care au implicat peste 700 de persoane.

Planul de Acțiune Viena împotriva mutilării genitale a femeilor a fost adoptat în anul 2011 și include în principal măsuri de formare pentru profesori de la toate grădinițele din orașul Viena, pentru 250 de angajați din departamentele de obstetrică din spitale care se ocupă de gravide afectate de MGF, pentru 60 de lucrători cu tineri, precum și o conferință cu tema „Mutilarea genitală feminină: de la prevenire la tratament”, care a avut loc la Viena, la 22 mai 2014, cu 140 de participanți, inclusiv profesioniști din domeniile ginecologie, pediatrie, asistență medicală și medicină generală.

În vederea implementării art.10 din Convenție, în cadrul Ministerului federal al sănătății și problemelor femeilor au fost înființate două agenții:

1. IMAG – Grupul de lucru inter-ministerial privind protecția femeilor împotriva violenței – este condus de directorul departamentului *Violența împotriva femeii și legislație specifică problemelor femeii*, avocat cu o experiență importantă în acest domeniu.
2. Biroul Național de Coordonare „Violența împotriva femeilor” este condus de directorul adjunct (de asemenea, avocat cu experiență însemnată în domeniu) al departamentului *Violența împotriva femeii și legislație specifică problemelor femeii*. Directorul Biroului de Coordonare a fost, în trecut, însărcinat cu coordonarea națională a poziției austriece în negocierea Convenției de la Istanbul. Negocierile au fost conduse de către Ministerul Federal al Justiției. Una dintre primele sarcini pentru Birou a fost de a elabora raportul de țară pentru GREVIO. O prioritate importantă în viitor va fi colectarea datelor existente. Nici IMAG, nici Biroul de Coordonare nu au alocat un buget specific.

Colectarea datelor se face de la poliție, instanțe judecătorești, sectorul medical, rapoarte de land în domeniul egalității de șanse, instituții specializate de sprijin etc.

În materia prevenției, în Austria s-au desfășurat numeroase campanii de sensibilizare susținute din fonduri publice, crearea de website-uri la nivel federal și de land, tipărirea/crearea online de broșuri și pliante, conferințe pe teme specifice; din partea organizațiilor de ajutor finanțate din fonduri publice, există numeroase eforturi în curs de desfășurare în toată Austria, care încearcă să crească gradul de conștientizare a acestui subiect, în special în zonele rurale, precum și pentru a face publicitate serviciilor de sprijin (de exemplu, prin intermediul organizării unor grupuri de femei, festivaluri pentru femei, întâlniri, lecturi și multe altele).

Raportul de țară al Austriei²⁰, transmis la 1 septembrie 2016, conține, în detaliu, toate informațiile solicitate în chestionarul GREVIO. În plus, la data de 15 septembrie 2016, a fost transmis către GREVIO și un Raport paralel al ONG-urilor austriece²¹, coordonat de Asociația austriacă a adăposturilor pentru femei autonome și Centrul vienez de intervenție în cazuri de abuz domestic; dialogul GREVIO cu autoritățile austriece a avut loc la 9 noiembrie 2016, iar vizita GREVIO în Austria a avut loc la 28 noiembrie 2016.

DANEMARCA

Conform informațiilor puse la dispoziția GREVIO în data de 18 ianuarie 2017, în cadrul Raportului înaintat de Danemarca în temeiul Articolului 68, paragraf 1 al Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violența domestică²², responsabilitatea implementării obligațiilor prevăzute în cadrul Convenției revine în integralitate Guvernului danez.

În acest sens Guvernul a adoptat următoarele planuri naționale de acțiune:

- Planul de acțiune privind combaterea violenței în familie și în cadrul relațiilor intime, adoptat în anul 2014 și care se desfășoară în perioada 2014-2017 sub îndrumarea Ministerului pentru egalitate de șanse; planul de acțiune se adresează problematicii violenței apărute la primele întâlniri („dating”) și hărțuire, de asemenea adresându-se și violenței împotriva bărbaților; planul de acțiune este format din 14 inițiative cuprinse în cadrul următoarelor teme principale: 1) acumularea și consolidarea de cunoștințe cu privire la diferitele forme de violență în familie și relațiile intime; 2) consolidarea măsurilor și cunoștințelor cu privire la victimele de sex masculin ale violenței în familie; 3) măsuri timpurii

²⁰ <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806ee8b2>

²¹ http://www.aodef.at/images/04_news/news_2016/GREVIO-Schattenbericht_2016.pdf

²² <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016806dd217>

cu privire la tinerii expuși la violență; 4) sporirea dezbaterilor publice și cunoașterii consecințelor cu privire la violența în relațiile intime.

- **Planul de acțiune privind prevenirea conflictelor legate de onoare și control social negativ (coercitiv)**²³ adoptat în anul 2016 și urmând a se desfășura în perioada 2017-2020 sub coordonarea Ministerului pentru imigrare și integrare; planul pleacă de la ipoteza de bază a egalității de gen și a dreptului fiecărui individ de a alege propriul mod de viață, indiferent de sex și etnie; planul include inițiative care se concentrează pe sensibilizarea populației cu privire la drepturile individuale, egalitatea de gen, rolurile de gen, autodeterminare și control social negativ; planul își propune să asigure: 1) o mai bună sprijinire a victimelor și coordonare între autorități; 2) îmbunătățirea eforturilor de prevenire prin informarea și consilierea municipalităților și creșterea gradului de conștientizare a problemicii; 3) sprijinirea tinerilor aparținând comunităților de migranți care aleg să vorbească despre opresiune și controlul social coercitiv, precum și crearea de parteneriate strategice între municipalități și societatea civilă; 4) efectuarea de cercetări, în special cu privire la relațiile de gen în comunitățile etnice minoritare și elaborarea de măsuri și bune practici.

- **Planul de acțiune de prevenire a hărțuirii**²⁴, introdus de către Guvern în martie 2016; planul vizează implementarea a șapte inițiative cu privire la consolidarea eforturilor poliției în cazurile de hărțuire, furnizarea de ajutor specializat și îndrumarea victimelor, precum și consolidarea cunoștințelor în rândul specialiștilor și publicului larg cu privire la practica hărțuirii; una dintre inițiativele elaborate în cadrul acestui plan de acțiune se referă la modificarea *Legii privind emiterea ordinului de restricție* în decembrie 2016 cu scopul asigurării unei protecții imediate a victimelor hărțuirii prin introducerea unui ordin temporar de restricție, care poate fi aplicat până la emiterea ordinului de restricție sau excludere.

- **Planul de acțiune privind respectul pentru victimele violului**, lansat în ianuarie 2016; planul pune accent pe măsurile de prevenire a violului și asigurării accesului victimelor violului la un tratament adecvat și respectuos.

Planul de creștere a protecției copiilor și tinerilor față de toate tipurile de violență și abuz sexual²⁵ (2013); noul cadru legislativ recunoaște importanța acțiunii corecte și în timp util a serviciilor sociale atunci când primesc o notificare cu privire la un minor care este expus abuzului; în acest context, serviciile sociale sunt obligate să răspundă și să decidă asupra necesității unei acțiuni imediate în termen de 24 de ore de la primirea notificării privind existența abuzului; autoritățile sunt obligate să intervieveze minorul în cauză pentru a se asigura că opiniile și interesul superior al copilului primează; tot în cadrul

²³ <file:///C:/Documents%20and%20Settings/andra.andronic/My%20Documents/Downloads/National-strategy-against-honour-related-conflicts.pdf>

²⁴ <http://justitsministeriet.dk/sites/default/files/media/Pressemeddelelser/pdf/2016/Stop%20Stalking.pdf>

²⁵ <https://socialstyrelsen.dk/projekter-og-initiativer/born/overgrebspakken/om-overgrebspakken>

acestui plan, municipalitățile sunt obligate să aibă pregătită o strategie de prevenire și gestionare a cazurilor de abuz asupra copiilor rezidenți; în acest sens au fost constituite cinci adăposturi destinate copiilor (*Children's Houses*) care au fost victimele violenței și/sau abuzurilor sexuale, unde beneficiază de o evaluare coordonată și ajutor profesionist din partea serviciilor sociale, poliției și serviciilor de îngrijire a sănătății într-un mediu prietenos pentru copii.

În 2017, Guvernul lansează o campanie națională de sensibilizare cu privire la violența în familie și în relațiile intime și cu privire la ajutorul pus la dispoziția victimelor. Având în vedere că violența în cadrul întâlnirilor între tineri este o problemă care până de curând a rămas fără soluționare, campania se adresează în primul rând acestora. Cercetările au arătat că tinerii au nevoie de cunoștințe despre cum să identifice și să abordeze violența în relații. Guvernul a demarat finanțarea proiectului „*Drum spre cunoaștere*” care este o inițiativă națională de prevenție a violenței în familie și de diseminare a drepturilor și opțiunilor femeilor care au fost victimele violenței în familie. Grupul țintă al proiectului îl reprezintă femeile din minoritățile etnice din Danemarca, care sunt supuse marginalizării în raport cu societatea daneză. Totodată, ca parte a *Planului privind respectul pentru victimele violului*, poliția desfășoară campanii de informare cu privire la importanța raportării cazurilor de viol către autoritățile competente. În acest context, Consiliul de Prevenție a Criminalității efectuează un proiect pentru o mai bună înțelegere a amplitudinii fenomenului și a caracterului agresiunilor sexuale în Danemarca.

SUEDIA

Guvernul Regatului Suediei a raportat că atât legislația suedeză privind violența pe motive de gen cât și infrastructura responsabilă cu coordonarea și implementarea măsurilor relevante în domeniu se aflau în conformitate cu prevederile Convenției încă dinaintea ratificării acesteia. Ulterior, Guvernul și-a anunțat intenția de a întreprinde reforme structurale, care includeau înființarea unui organism de coordonare.

Politicele de gen în Suedia se adresează atât violenței bazată pe gen cât și violenței împotriva femeilor și fetelor, fiind implementate la nivel național sub egida Ministerului Sănătății și Afacerilor Sociale, Ministerului Educației și Ministerului Justiției.

Departamentul pentru egalitatea de gen care funcționează în cadrul Ministerului Sănătății și Afacerilor Sociale reprezintă principala structură responsabilă cu implementarea politicilor privind violența bazată pe gen. Propunerile ministerelor implicate în aceste măsuri sunt supuse aprobării Departamentului. Totodată, Departamentul pentru egalitatea de gen este responsabil cu formularea și coordonarea planurilor naționale de acțiune privind egalitatea de gen. Coordonarea la nivel național are loc prin intermediul colaborărilor

interministeriale formate din grupuri de experți și funcționari din aparatul de lucru al Guvernului.

La nivel regional, implementare politicilor de gen intră în sarcina consiliilor locale, a căror reprezentanți sunt aleși prin vot direct de către cetățeni și de către Consiliile Administrative Locale. Consiliile Administrative sunt responsabile cu coordonarea politicilor și implementarea la nivel local a obiectivelor stabilite de puterea executivă, aici fiind inclusă și asigurarea egalității de gen.

Evaluarea și monitorizarea funcțiilor prevăzute de Art. 10 din cadrul Convenitei de la Istanbul sunt implementate de către autoritățile de stat și actori privați care acționează în numele statului, precum:

- două agenții naționale responsabile cu colectarea informațiilor: *Consiliul pentru prevenția criminalității*, structură atașată Ministerului Justiției, și *Consiliul Național responsabil cu sănătatea și bunăstarea*, care este anexat Ministerului Sănătății și Afacerilor Sociale; ambele autorități raportează anual către Ministerul Sănătății și Afacerilor Sociale;

- universitățile - cărora li se solicită să efectueze cercetări cu privire la amploarea și consecințele violenței împotriva femeilor și să evalueze eficiența măsurilor întreprinse de către autoritățile statului, precum *Centrul Național pentru informații despre violența bărbaților împotriva femeilor din cadrul Universității Uppsala*.

În anul 2015, Guvernul a publicat un raport²⁶ din cadrul căruia a reieșit necesitatea înființării unei noi agenții guvernamentale în domeniul politicii egalității de gen cu scopul îmbunătățirii coordonării dintre autoritățile naționale și cele locale. Noua structură urmează să se ocupe cu analiza în societate a tendințelor în domeniul egalității între femei și bărbați și coordonarea politicilor și măsurilor în domeniu.

SPANIA

Spania reprezintă un bun exemplu de țară care a dezvoltat anterior ratificării *Convenției de la Istanbul* un cadru conceptual cuprinzător privind înființarea unor structuri de stat pentru combaterea violenței împotriva femeilor; acest cadru conceptual este asociat cu un grad ridicat de reglementare, prin intermediul legilor, decretelor și normelor de procedură, în special în ceea ce privește structurile de coordonare și competențele acestora.

²⁶ <http://www.government.se/contentassets/8f596b339f08403ba040ed097cdc2be4/summary-of-thereport-policy-objectives-and-a-new-government-agency.pdf>

Guvernul spaniol a adoptat Legea organică nr.1/2004 privind măsurile de protecție integrată împotriva violenței bazată pe gen²⁷. Conform articolelor 29 și 30 sunt înființate două organisme naționale: Delegația Guvernului privind violența împotriva femeilor și Observatorul de Stat privind violența împotriva femeilor. Aceste organisme răspund conform zonei de competență funcțiilor stabile în cadrul Articolului 10 al Convenției de la Istanbul, desfășurându-și activitate în subordinea Secretariatului de Stat pentru servicii sociale și egalitate din cadrul Ministerului Sănătății, serviciilor sociale și egalității.

Delegația Guvernului privind violența împotriva femeilor este responsabilă cu întocmirea propunerilor și măsurilor privind acțiunile executivului de combatere a violenței bazată pe gen cât și violenței împotriva femeilor și fetelor, precum și cu coordonarea acțiunilor întreprinse în acest domeniu. Delegația Guvernului este un organism administrativ, care își desfășoară activitatea cu ajutorul a 30 de angajați și un buget anual de 26 milioane Euro.

Observatorul de Stat privind violența împotriva femeilor reprezintă un organism colegial atașat Ministerului Sănătății, ale cărui principale sarcini sunt colectarea și analizarea datelor statistice judiciare (ex: numărul de cazuri raportate, procese aflate pe rol) precum și îmbunătățirea coordonării între instituții. Totodată, Observatorul poate înainta Guvernului propuneri pentru punerea în aplicare a măsurilor în domeniul justiției.

²⁷ http://www.isotita.gr/var/uploads/NOMOTHESIA/VIOLENCE/SPANISH%20LAW%20Organic%20Act%201_28-12-04%20on%20Violence.pdf